

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

28 NOVEMBER 1994

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995

AMENDEMENTEN

1. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer E. Schuermansc.s.

Artikel 1bis (nieuw)

In hoofdstuk 1 een nieuw artikel 1bis invoegen dat luidt als volgt :

„Artikel 1 bis

In het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, MIJNEN en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en de Permanente Werkgroep Limburg wordt een artikel 18bis ingevoegd, luidend als volgt :

Artikel 18bis. Het Bestuur der Registratie en Domeinen is bevoegd om authenticiteit te verlenen aan alle akten van de investeringsmaatschappijen betreffende de organisatie en het interne bestuur. “.

VERANTWOORDING

De wet van 2 april 1962 betreffende de NIM en de gewestelijke investeringsmaatschappijen voorziet een soortgelijke bepaling voor de GIMV en haar gespecialiseerde dochters. Ingevolge de herstructurering zullen de andere vennootschappen echter niet langer gespecialiseerde dochters zijn van de GIMV en zal de wet van 2 april 1962 op hen niet langer van toepassing zijn. Door deze bepaling wordt het voor alle investeringsmaatschappijen mogelijk gemaakt te genieten van een kosteloze tussenkomst van het Bestuur der Registratie en Domeinen om de akten betreffende het interne bestuur en de organisatie authentiek te verklaren.

Zie :

605 (1993-1994)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen
- Nr. 3 : Advies van het Rekenhof
- Nrs. 4 en 5 : Amendementen

Artikel lter (nieuw)

In hoofdstuk 1 een nieuw artikel lter invoegen dat luidt als volgt :

„Artikel 1 ter

De Vlaamse regering wordt met terugwerkende kracht gemachtigd toe te treden tot het economisch samenwerkingsverband „Vlaamse Thermie Coördinatie. “.

VERANTWOORDING

Op 17 augustus 1994 werd het economisch samenwerkingsverband „Vlaamse Thermie Coördinatie” opgericht met als stichtende leden het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek en de vereniging zonder winstoogmerk Energik. Dit samenwerkingsverband wordt gefinancierd door de Europese Unie (directoraat-generaal XVII). Het financieringscontract werd in eerste instantie afgesloten tot 31 maart 1995 (200.000 ecu) en is verlengbaar met periodes van één jaar.

Er werd inzonderheid geopteerd voor een juridische constructie die rekening hield met de door het Rekenhof en de Subcommissie voor Financiën en Begroting gemaakte opmerkingen (cf. Vlaamse Raad, Stuk 516 (1990-1991), Nr. 1, 6-12). Zodoende werd geen vereniging zonder winstoogmerk opgericht doch een economisch samenwerkingsverband waar de regel van de hoofdelijke aansprakelijkheid duidelijke garanties moet bieden voor de goede werking ervan.

De voorliggende decreetsbepaling vindt haar oorsprong in de opmerkingen die het Rekenhof op 4 oktober 1994 formuleerde aangaande de wettelijke grondslag waarop het Vlaamse Gewest zich engageerde in het economisch samenwerkingsverband „Vlaamse Thermie Coördinatie”.

Meer bepaald oordeelde het Rekenhof dat economische samenwerkingsverbanden eveneens ressorteren onder het toepassingsgebied van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, daar artikel 3 van de wet van 17 juli 1989 betreffende de economische samenwerkingsverbanden bepaalt dat de leden hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de verbintenissen van het samenwerkingsverband. Dit kan, aldus nog het Rekenhof, „betekenen dat, in voorkomend geval, nadat tegen het samenwerkingsverband een veroordeling is uitgesproken, sommige schulden de begroting van de Vlaamse Gemeenschap zullen bezwaren, waardoor aan het prerogatief van de Vlaamse Raad afbreuk wordt gedaan”.

De onderhavige decreetsbepaling gaat dan ook volledig in deze richting. En geeft tegelijk uiting aan de ook reeds uitdrukkelijk door de Vlaamse regering geuite wil om het geschonden prerogatief van de Vlaamse Raad te herstellen.

Artikel lquater (nieuw)

In hoofdstuk 1 een nieuw artikel lquater invoegen dat luidt als volgt :

„Artikel 1 quater

De Vlaamse regering wordt met terugwerkende kracht gemachtigd toe te treden tot de vereniging zonder winstgevend doel „Promotie van Vlaamse landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten. “.

VERANTWOORDING

Op 22 september 1994 werd de vereniging zonder winstgevend doel „Promotie van Vlaamse landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten” opgericht. Deze vereniging werd opgericht door de meest representatieve beroepsgroeperingen van de sector, verenigd in de Consultatieve Raad van het Vlaams Fonds voor de Promotie van de Producten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij. Het betreffende Fonds en de Consultatieve Raad werden opgericht bij

schap, departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw, Administratie Land- en Tuinbouw) vergelijkbaar zullen zijn met hetgeen voorheen op federaal vlak het geval was en gelet op het feit anderzijds dat het personeelseffectief van de promotiecel binnen de afdeling Agro-Marketing met ongeveer één derde verminderd is, dat wellicht in de toekomst geen verder beroep zal kunnen worden gedaan op de medewerking van de controlediensten van de NDALTP voor de uitvoering van bepaalde activiteiten (bijvoorbeeld de controle op de inning van de promotiefondsen) en dat het werkvolume in de toekomst nog zal toenemen, opteelden de representatieve beroepsgroeperingen voor de oprichting van hogergenoemde vereniging zonder winstgevend doel.

Deze vereniging heeft zodoende een duidelijk ondersteunende functie en is onontbeerlijk om een werkzaam en concurrentieel Vlaams promotiebeleid naar de toekomst te blijven garanderen.

E. SCHUERMANS

F. DIELENS

H. OLAERTS

P. DEPREZ

II. AMENDEMENT

voorgesteld door de heer E. Schuermans

Artikel 1bis (nieuw)

In hoofdstuk 1 een nieuw artikel 1bis invoegen dat luidt als volgt :

„ Artikel 1 bis

In het decreet van 31 maart 1993 betreffende een financiële tegemoetkoming door het Vlaamse Gewest ten behoeve van kleine ondernemingen die een beroep doen op erkende externe bedrijfsadviseurs wordt een artikel 4bis ingevoegd, luidend als volgt :

Artikel 4bis. De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden een natuurlijke persoon in aanmerking komt voor een eenmalige tegemoetkoming in de kosten van het onderzoek naar de haalbaarheid van een eventuele zelfstandige activiteit. ”.

VERANTWOORDING

Het aantal faillissementen bij starters blijft onrustbarend hoog.

Op basis van een in de loop van 1992 door professor Jan Degadt van de economische faculteit van de KU Brussel uitgevoerde studie bleek dat van de tussen januari en juni 1990 in Vlaanderen en Brussel gestarte 9.903 eenmanszaken in september 1992, dus 27 maanden later, 25,9 % niet meer actief was (hetzij door falend, hetzij door vrijwillige stopzetting van de activiteiten). Tien procent van de nieu-

Uit een nog recenter onderzoek van het NCMV, dat gebaseerd is op cijfers van informatieverancier Graydon Belgium NV blijkt dat van de 6.130 faillissementen die zich in 1993 in België voordeden, er 3.053 voor rekening komen van bedrijven die minder dan vijf jaar actief zijn. Dit betekent dat bijna de helft (49,8 %) van de falingen zich situeren bij bedrijven die jonger zijn dan vijf jaar. Wanneer het aantal faillissementen per leeftijdscategorie van de onderneming bekeken wordt over de periode 1989 tot 1993, tekent zich een markante evolutie af. Het totaal aantal faillissementen is in deze periode met ongeveer 70 % gestegen. Bij bedrijven die minder dan vijf jaar bestaan is meer bepaald het aantal faillissementen met meer dan de helft toegenomen (54,7 %). Wanneer men zulks regionaal uitsplitst blijkt dat men in Vlaanderen in 1993 niet minder dan 2.862 falingen registreerde. Daarvan situeren 1.424 falingen, of bijna de helft (49,7 %), zich in bedrijven die minder dan vijf jaar actief zijn. Ook in Wallonië en in het Brussels Gewest is een gelijkaardige situatie merkbaar. Opmerkelijk is wel dat in de periode 1989-1993 de stijging van het aantal faillissementen in Vlaanderen 10 % hoger ligt dan in België. De verdeling van het aantal falingen volgens de leeftijd van de onderneming vertoont nagenoeg dezelfde evolutie.

Teneinde op een degelijke manier preventief op te kunnen treden is een voorafgaandelijk objectief haalbaarheidsonderzoek in vele gevallen een absolute noodzaak. Een tussenkomst vanwege het Vlaamse Gewest moet ook in deze omstandigheden mogelijk zijn, aangezien de opdrachtgever van een dergelijke haalbaarheidsstudie, onafhankelijk van een positief of negatief advies en onafhankelijk van het al dan niet effectief starten sowieso de prijs voor een dergelijke studie moet betalen.

Het lijkt hierbij aangewezen dat via besluit van de Vlaamse regering zou gepreciseerd worden dat voor personen die zich uiteindelijk niet vestigen enkel haalbaarheidsstudie en ondernemingsplan in aanmerking komen voor een tussenkomst van overheidswege. Teneinde lichtvaardig gebruik van deze mogelijkheid te voorkomen, lijkt het eveneens aangewezen om in het voornoemde besluit te preciseren dat deze premie aan niet-zelfstandigen slechts eenmaal om de vijf jaar toegekend kan worden. De maximale tussenkomst en het steunpercentage voor dit soort van adviezen (ook voor zij die effectief starten) kan eveneens apart worden bepaald.

E. SCHUERMANS
